

Скарбничка

Бабочка 3

Пригоди шукачів 4

цвЕТОЧНЫЙ
РАЗГОВОР 6

Лялька 7

РОСЛИННИЙ СВІТ 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

НЕЗАБЫВАЕМЫЙ
ДЕНЬ РОЖДЕНИЯ 10

Якщо ти сильний та мужній

Одного вихідного дня ми пішли в ліс усією сім'єю: батько, мати, п'ятикласник Толя, чотирирічний Сашко.

Батьки показали дітям чудову галявину, на якій цвіли конвалії. Поряд ріс кущ шипшини. На ньому зацвіла перша квітка – рожева, запашна.

Раптом насунулися хмари, заgrimів грім. Дощ полив, як з відра. Тато віддав свій плащ мамі, і дощ їй був не страшний. Мама

віддала свій плащ Толі, і йому дощ був не страшний. Сашко запитав:

– Мамо, чому це так: тобі віддав свій плащ тато, Толі віддала плащ ти, а мене накрив своїм плащем Толя?

– Кожний повинен захищати того, хто слабший, – відповіла мама.

– А чому я нікого не захищаю? – запитав Сашко. – Значить я найслабший?

– Якщо ти нікого не захищаєш, ти справді

найслабший, – усміхнулася мама.

– Але я не хочу бути найслабшим! – рішуче сказав Сашко.

Він підійшов до куща шипшини, відгорнув полу плаща й накрив рожеву квітку, яка була зовсім беззахисна.

– Тепер я сильний, мамо?

– Так, тепер ти сильний і мужній, – відповіла мама.

Василь Сухомлинський

РОЗМАЛЮЙ.

Марія Власюк

НЕ ВАРТО ВТРАЧАТИ НАДІЇ

Недовго кружляючи в повітрі, легкий сніг падав на землю, вкриваючи усе навкруги білосніжною пеленою. Старий абрикос, що саме стояв у цвіту, здригався від його холодних поцілунків. Усе навкруги дивувалося, не розуміючи, що це: сніг чи білі пелюстки абрикоса. Не дивувався лише один горщик. Так, звичайний зелений емальований горщик, що лежав на купі металобрухту недалеко від дерева. Дні і ночі, весни і зими проходили над ним. До всього він був байдужий, непорушно лежачи серед непотрібних речей. Це колись без нього і дня прожити не могли. А тепер... Діти виросли, горщик став старим, емаль пооббивалася, він виявився нікому не потрібним. Старий абрикос казав, що так усе в цьому світі: спочатку росте, розвивається, приносить плід, а потім старіє і засихає. Горщик спочатку не вірив, адже і він, абрикос, кожної осені губить своє листя, ніби зовсім засихає, а навесні знову розцвітає. Але щовесни горщик усе більше втрачав надію на те, що щось може змінитися, що він знову може бути корисним, – там, де

була оббита емаль, від дощів і снігів зробилася дірка.

Перестав іти сніг, виглянуло веселе весняне сонечко. Абрикос потягнув до нього свої змерзлі гілки. Занурившись у свої сумні думки, горщик навіть не помітив ці зміни у погоді, не помітив він також, як до абрикоса підійшла дівчина, усміхаючись. Вона пострушувала з гілок сніг, радіючи штучному снігопаду, а потім нагнулася над купою металобрухту. Щось привернуло її увагу. О, невже цей старомодний викинутий і всіма забутий горщик?! Так, саме він. Дівчина взяла його за вушко і струсила з нього сніг. Горщик аж здригнувся від неочікуваного дотику. «О, невже я комусь знадобився?! – у його емальованому серці з'явилася іскорка надії. Але відразу ж і погасла, коли дівчина намацала пальцем дірку. «О, ця дірка, – з розпачем подумав горщик, – напевно, я вже недостойний навіть лежати серед металобрухту, напевно, вона хоче пожбурити мене ще далі». Але дівчина задоволено усміхнулася. Здається, це якраз те, що їй потрібно. А потім вона почала мити його теплою водою.

Зелена емаль вперше за багато років знову стала блискучою. «Що це? Навіщо? – дивувався горщик. – Невже я знову зможу бути корисним?!». Дівчинка насипала в нього ґрунт, а потім посадила туди маленький ніжний паросток. «Зрозуміло, я тепер буду горщиком для квітів!» – зрадів горщик. «Не бійся, ніжна рослино, я буду оберігати тебе», – подумки звертався горщик до нового життя, що зародилося в ньому.

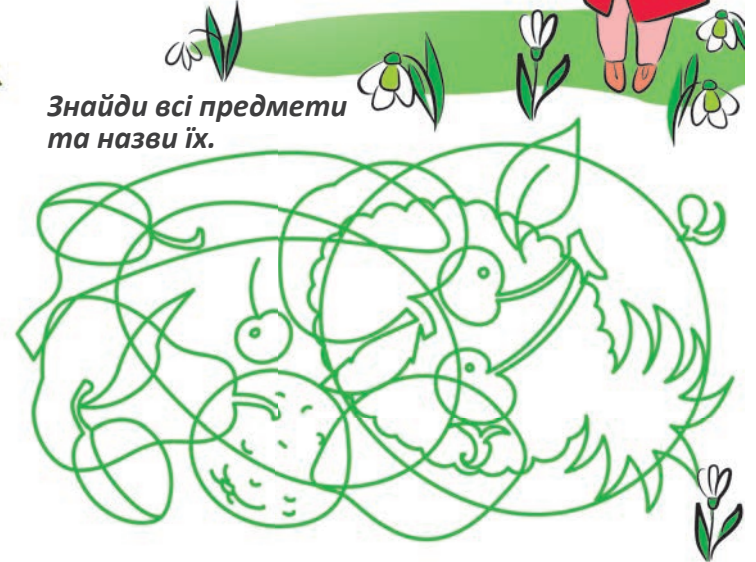
І від цього дня все стало по-іншому! Горщик з радістю зустрічав кожен новий день, він надзвичайно радів теплоту весняному сонечку і здригався від холодного вітру, адже жив уже не для себе, а для тієї тремтливої маленької рослини, що жила в ньому. А паросток з кожним днем ставав усе міцнішим, на ньому виросло більше листочків, а одного разу з'явилися і перші пуп'янки, які через деякий час розцвіли і зробилися розкішними червоними квітами. Зелені боки горщика так чудово гармоніювали з червоногарячими квітами вазона. Яскраві квіти веселили око кожному, хто дивився на вазон, але здавалося, що і горщик цвіте від радості.

Март позвал, и беленький подснежник
Закивал головкой возле дома.
Много их, застенчивых и нежных,
На опушке, нам давно знакомой.

Я не буду рвать их, даже маме!
Лучше ей открытку нарисую:
Пусть глядят на мир
под небесами

На листке
в полосочку косую.

Знайди всі предмети
та назви їх.

В этих примерах кубики с **четными числами** – **красные** ●, а с **нечетными** – **синие** ●.

Какого же цвета будут кубики с ответами? Решите примеры и правильно раскрасьте кубики. С помощью шифра впишите в каждый белый кружочек нужную букву. Из букв возле синих кубиков сверху сложится слово. **Нарисуй его.**

Ответ	Слово	Код
6 - 3 =		Б-3
1 + 5 =		Л-8
4 + 3 =		М-2
2 + 6 =		У-7
9 - 8 =		Т-9
1 + 1 =		К-1
2 + 3 =		И-6
5 + 4 =		Б-6
8 - 4 =		Е-5
		Д-4

НАЙДИ ЧАСТИ

Подбери подходящий осколок для каждого цветочного горшка.

Із зеленої сорочки,
Що зіткав весною гай,
Білі дивляться дзвіночки,
А як звуть їх, відгадай.

(Ковалів)

РАЗРИСУЙ КАРТИНКУ ПО ТОЧКАМ.

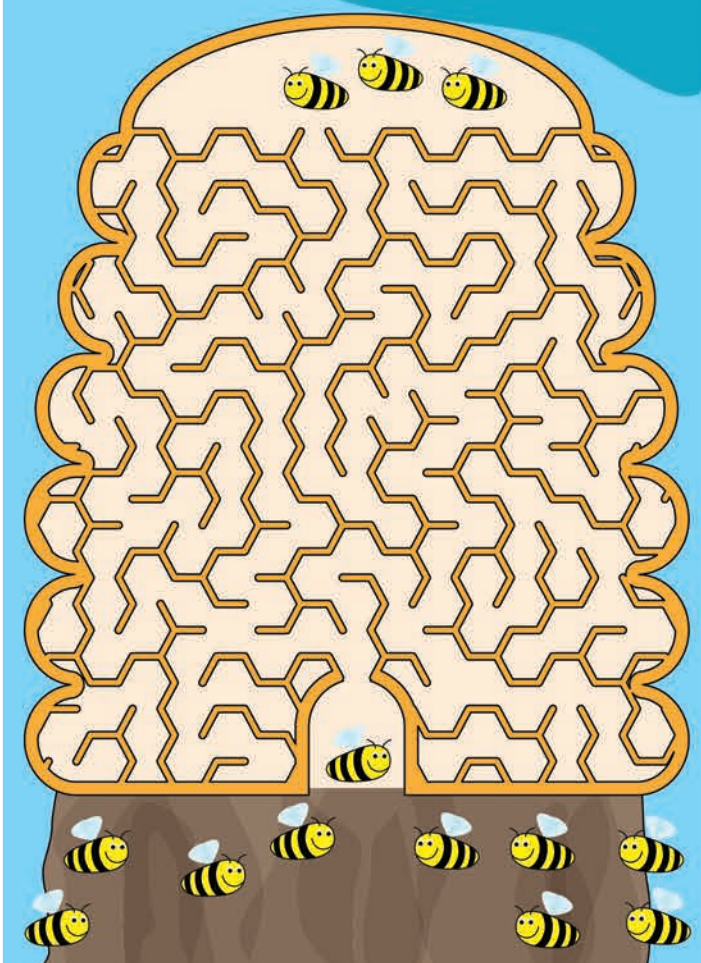

ЗНАЙДИ
відповідну тінь.

ЛАБІРИНТ

Допоможи бджілці
пролетіти крізь вулик
до своїх друзів.

Карин Койтметт

Бабочка

Долго в своем домике сидела бабочка, не желая показываться в обществе не в самом лучшем виде. Она вышла наружу, когда у нее выросли крылья.

— Ах, какая красавица! — увидев бабочку, восхищенно зажужжали пчелы.

— Очень, очень хороша, — застрекотали кузнечики.

Услышав лестные слова, бабочка загордилась. Ей не понравилось, что возле нее находился какой-то невзрачный жучок и смотрел на нее. «Как смеет такое ничтожество смотреть на меня и быть около меня? — возмущенно подумала бабочка. — Даже зазорно мне находится рядом с ним». Она взмахнула своими прекрасными крыльями и полетела. Вслед ей всюду раздавались восторженные возгласы.

Она кружилась и порхала, и лишь изредка садилась на какой-нибудь цветок, чтобы чуточку передохнуть. Бабочка наслаждалась тем, что все ею любят, и летела все дальше и дальше. Когда хочется услышать похвалу, то и большое расстояние не кажется далеким. Она оказалась далеко от дома.

Уже смеркалось. Пчелы, жуки и разные букашки спешили закончить свои дела. Они так торопились, что даже не обращали внимания на бабочку. Она вдруг опомнилась,

что ей тоже нужно домой. «Но где же мой дом?» — заволновалась бабочка.

Она медленно полетела назад, присматриваясь. Похоже, на той поляне ромашки особенно почтительно кланялись ей. А вон там, у ручейка, стрекозы громко выражали ей свое вдохновение.

Быстро сгущались сумерки и труднее становилось различать приметы, по которым искать дорогу. Вскоре совсем стемнело. Бабочка опустила на какую-то веточку и заплакала.

— Что с тобой? — кто-то участливо обратился к ней.

— Не могу найти свой дом, — пожаловалась бабочка.

— Не волнуйся. Я посвечу тебе, — успокоил ее тот же голос.

Бабочка вытерла слезы и увидела рядом с собой маленькую звездочку.

— Кто ты? — удивленно спросила бабочка.

— Я — светлячок, — представился тот, кому принадлежал нежный голосок. — Я буду твоим проводником. Следуй за мной, — предложил светлячок.

Теперь бабочка не боялась. Она видела впереди себя светлячка, который, словно фонариком, подсвечивал ей дорогу.

Неизвестно, сколько летела бабочка и, наконец, оказалась у своего домика.

— Большое спасибо тебе, — поблагодарила бабочка светлячка. — Без тебя я бы пропала.

— Ну, что ты... Пустяки, — смущенно произнес светлячок.

— Нет, нет. Ты оказал мне большую услугу, — настаивала на своем бабочка, а потом недоуменно спросила. — А откуда ты знал, где я живу?

— Так я же — твой сосед, — сообщил светлячок.

— Неужели? Но почему мы еще не встречались с тобой? — бабочка внимательно разглядывала светлячка.

— Нет, мы встретились сегодня утром.

— Разве? Но почему я не узнаю тебя? — продолжала удивляться бабочка.

— При свете я такой маленький и невзрачный, что не каждый заметит меня. Ты даже посмотрела на меня и поспешила отвернуться.

— Извини. Может быть, так и было, — виновато зашепеляла бабочка.

— Не переживай. Ничего особого не случилось, — сказал на это светлячок.

— Ах, какой ты добрый, — умиленно произнесла бабочка. — Наверное, потому и светишься. Спокойной ночи тебе, — попрощалась бабочка и вошла в свой домик.

— Какое счастье, что я не успела сказать что-нибудь обидное светлячку, когда рассердилась на него утром, — ложась спать, подумала бабочка.

Март... Время, когда лучики солнца пробуждают землю от зимнего сна и природа оживает. Но погода, увы, может быть обманчивой, ведь солнышко светит, но не греет. После прогулки Оля подхватила вирус и заболела. Андрюша решил поддержать больную сестренку и подарить ей букет ее любимых котиков. Помоги мальчику выполнить все задания и порадовать сестричку.

Задание 1

Разгадай головоломку. В соревновании принимают участие восемь бегунов. Только шесть из них достигнут финиша. Номера на их спинах в сумме составляют 32. Какие участники будут сняты с дистанции?

Задание 2

Расшифруй секретный приказ и возьми себе на заметку.

ЗПСБТКУЫШЭДЯЖЬФЮЭ
ФТШВЗЧПКРСАГПОМ
ЫСЫЭЛЮЕКНШЖИТЯЧЗ

Примечание. Зачеркни буквы, которые встречаются более чем один раз, и прочитай приказ.

Задание 3

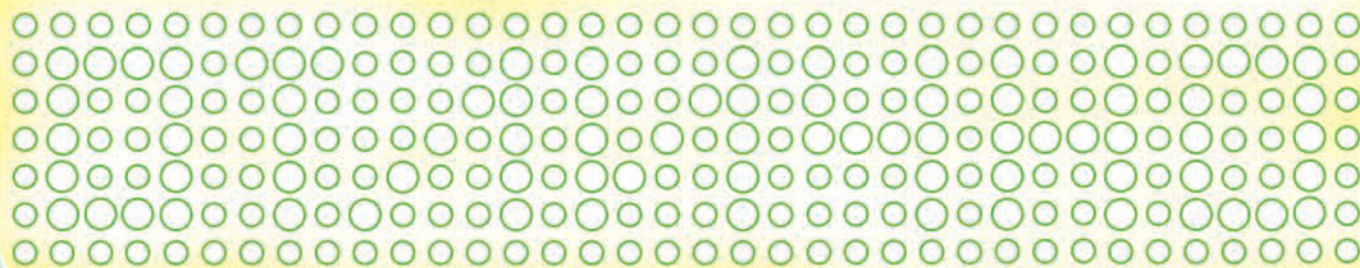
Филворд – это такая словесная головоломка, в которой ответы уже даны в сетке – надо их там только найти. Спрятанные слова могут читаться в любом направлении – слева направо и справа налево, сверху вниз и снизу вверх, но никогда не пересекаются и не записаны по диагонали. В этом филворде спрятались названия зверюшек. Найди их.

М	Е	Д	Л	Л	И	С	В
З	А	В	К	О	Р	А	О
О	Я	Е	Д	Ь	О	К	Л
С	Ц	Ь	Я	Е	В	А	Ш
В	И	Н	А	Н	О	Т	К
С	Л	О	С	Ь	А	З	О
О	К	А	Д	О	Ш	О	К
Б	А	Л	Ё	С	К	А	Ь

● – желтый ● – красный

Задание 4

Раскрась маленькие кружки желтым цветом, а кружки побольше – красным. Увидишь, что получится.

Задание 6

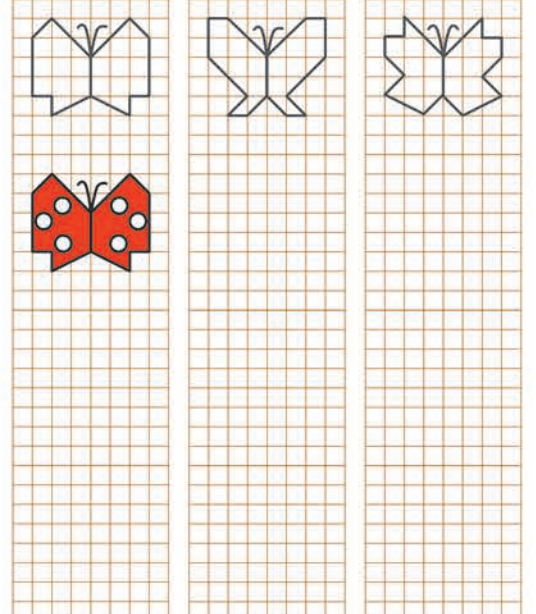
Молодец! Цель достигнута! Раскрась картинку.

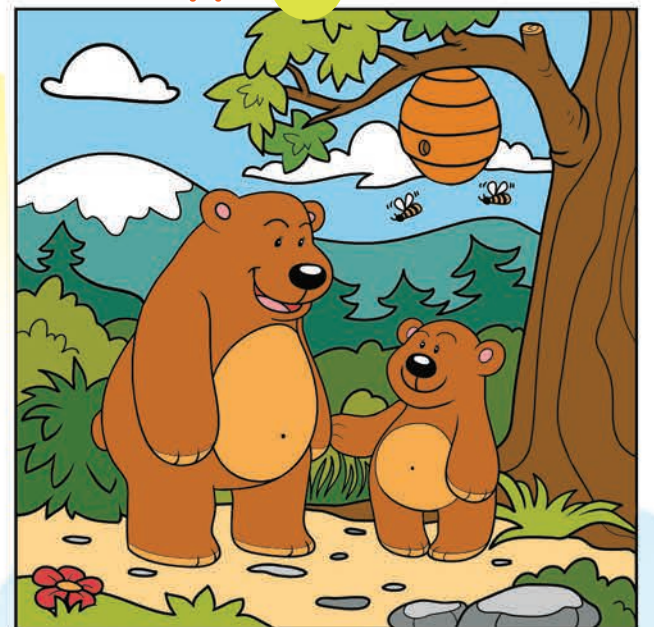

Алла Кривоносова
ХОРОШИЙ ПРИКЛАД

Найди в нижней части страницы и нарисуй в пустом квадрате подходящую по цвету, форме и рисунку бабочку.

НАЙДИ 12 ОТЛИЧИЙ

ШИФР

В секретных башнях зашифрованы слова. Если ты дополнишь слова первой буквой, то сумеешь прочитать шифровку.

Тишко і Сашко дружать вже кілька років. Вони ровесники, живуть поруч, навчаються в одній школі, люблять проводити час разом.

Якось у вихідний день батьки Тишка запросили Сашка на прогулянку, аби хлопці корисно і приємно провели разом час на природі. Приїхавши до лісу, вони почали грати у м'яча. Потім вони звернули увагу на великі купи сміття. Весь цей непотріб залишали після себе люди, відпочиваючи біля озера. Теплий сезон ще не розпочався, а сліди діяльності людини помітні усім. Сашко ласував печивом з яскравої пачки, коли раптом друг йому сказав: «Сашко, давай зберемо це сміття навколо нас у великий пакет. Потім залишимо його у спе-

ціальних контейнерах для сміття». Така пропозиція розсмішила Сашка: «Та ти що, жартуєш? Подивися навколо, скільки сміття. Я що повинен, окрім свого сміття, збирати ще й чуже?» Він зім'яв порожню пачку і вже вирішив викинути її до найближчої купи сміття. Тишко зупинив його, потім пішов до батькової машини. Звідти дістав пакет для сміття, захисні рукавички і мовчки почав збирати купи навколишнього сміття в цей пакет. Сашко спочатку байдуже спостерігав за дивакуватим вчинком свого друга. Але потім без особливого бажання теж долучився до справи.

За кілька хвилин пакет був повний. Друзі ледь донесли його до багажника машини. Потім обережно поставили його туди.

Цього дня поруч з друзями відпочивало ще кілька компаній. Деякі вже мали намір залишити після себе свої купи непотрібних пляшок і обгортки. Адже навколо вже так багато сміття, яка різниця, більше чи менше?

Але Тишко вважає так: Земля – це наш великий дім.

Дії хлопців стали хорошим прикладом для наслідування. Коли вони від'їжджали зі своєї лісової галявини додому, встигли помітити, що одна родина також прибрала після себе. Батько Тишка похвалив хлопців за небайдужість і порядність. Потім пригостив їх морозивом. Уся компанія поїхала додому у велике місто з чужим і своїм сміттям.

Друзі, а може, спробувати частіше показувати хороший приклад для тих, хто поруч?

ЧТО ЛУЧШЕ?

Ребята, послушайте притчу о двух благочестивых старцах, каждый из которых посадил по оливковому дереву, чтобы когда-нибудь получить урожай оливок и запастись оливковым маслом. Первый посадил свое дерево и помолился:

– Господи, мне нужен дождь, чтобы нежные корни этого дерева могли напитаться живительной влагой. Пожалуйста, пошли ласковый дождик.

И Бог посылал дождь.

– Господи, – снова взмолился первый старик, – этому дереву нужно тепло. Пожалуйста, пусть появится солнце!

И Бог посылал дереву солнце.

– А еще пошли небольшой

мороз, Господи, чтобы ветки этого дерева смогли немного окрепнуть. Пожалуйста!

И вот уже дерево было укутано морозным инеем.

Но однажды дерево зачахло. На следующий день несчастный старик пошел проводить своего друга и увидел, что дерево у того в полном порядке.

– Я молился о дожде, о солнце и о морозе, – горько сказал он, – но мое дерево погибло.

– А я доверил мое дерево Богу, – изрек второй старец. – Бог создал его, и Он лучше знает, что ему нужно. Я не создавал для этого дерева никаких особых условий, а только молился: «Господи, пошли этому дереву все, что нужно. Ураган, ветер, солнце,

дождь – Ты Сам знаешь, что для него лучше». И вот результат – дерево цветет. Что бы ни происходило в вашей жизни, доверьтесь Богу, Он знает, что для вас лучше.

Эрик Б. Хеа

Алла Алексеева

ЦВЕТОЧНЫЙ РАЗГОВОР

Однажды весенним утром солнышко проснулось, взглянуло на землю и увидело: вся земля покрылась зеленью.

— Хорошо! — сказала солнце, потягиваясь. — Просыпайтесь и вы, сони! — крикнуло оно цветам.

Первым стряхнул с себя зимнюю спячку одуванчик и завертел желтенькой головкой: кто это его разбудил?

— Ах, какой красавец! — ласково улыбнулось солнце.

— Я красивый! — рассмеялся польщенно одуванчик. — Я — маленькое солнышко! Вот я кто.

— Не зазнавайся! — прошептал подорожник. — Твоя красота ненадолго: вот опадут пушинки — и нет ее.

— Ну, вот еще! На себя посмотри, уродец!

Подорожник грустно умолк, его блеклый цветок-стрелка согнулся под тяжестью обиды. «Почему меня Бог создал таким?» — подумал подорожник.

— Не горюй! — защебетал воробей. — Бог все сотворил для чего-то хорошего. Тебе нужно только ждать и верить, что придет время и ты кому-то понадобишься.

— Да, наверное. Спасибо, птичка, ты подарила мне надежду, — ободрился подорожник.

— Кому ты нужен такой неказистый и пыльный? Листья у тебя не зеленые, а серые, — твердил одуванчик, горделиво покачиваясь.

— Вот пойдет дождик, вымоет меня, и листочки станут ярко-зелеными.

— Ты растешь у дороги, тебя топчут прохожие, поэтому ты всегда грязный и ни на что не годен.

— И все же я верю, что сотворен для добрых дел.

— Наслушался сказок воробья! Твоя вера — неразумная! — все больше распалялся одуванчик. От раздражения желтый венчик его цветка начал блекнуть. А подорожник слушал и улыбался: он твердо верил, что создан для добра.

— Ой, мама, смотри какой одуванчик! — раздался звонкий детский голосок. К ним бежал светловолосый малыш. Вдруг он споткнулся и упал. Из расцарапанного колена потекла струйка крови.

— Мама! — заплакал малыш.

— Не хнычь, ты же мужчина! — сказала мама. — Сейчас сорву лист подорожника и приложу к ранке. Он остановит кровь, и боль утихнет.

— Ура! — закричал подорожник. — Вот я и пригодился! Я верил не напрасно. Теперь знаю, для чего живу на свете: чтобы путники, поранившись, могли лечить ссадины моими листьями.

Мама малыша выбрала листочек и привязала его носовым платком к колену сына. Мальчик успокоился.

— Ой, а где же одуванчик? — спросил он удивленно.

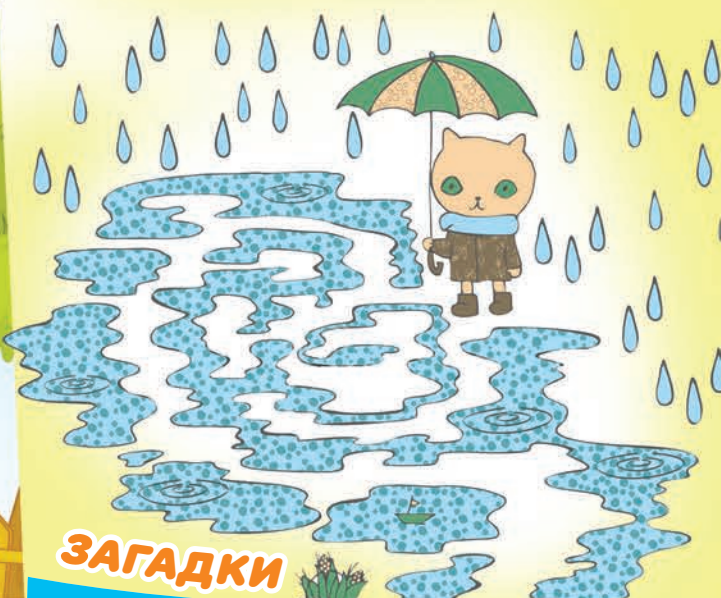
— Ветерок сдул его пушинки, и они разлетелись в разные стороны.

— Какой он стал некрасивый...

Одуванчик горько заплакал: «Теперь, когда у меня нет пушистой шапочки, я никому не нужен?»

— Не огорчайся, — ласково сказал подорожник. — Я думаю, Бог создал тебя не только для красоты, но и для того, чтобы ты приносил пользу. Ты только верь в это и жди — твой час настанет.

ЛАБИРИНТ

ЗАГАДКИ

Рыхлый снег на солнце тает,
Ветерок в ветвях играет,
Звонче птичьего голоса,
Значит, к нам пришла ...

(весна)

Здесь, на ветке, чей-то дом,
Ни дверей в нем, ни окон,
Но птицам там жить тепло.
Дом такой зовут ...

(гнездо)

Найди на картинке фигурки.

Соедини
цифры
и раскрась.

КВІТОЧКИ

Знайди
для кожної
квітки
тінь.

ЛЯЛЬКА

Світлана вийшла вранці зі своєї кімнати дуже засмучена.

— Хто вже встиг образити тебе, доню? Хлопчики ще сплять, — здивувалася мама.

Справді, два братики Світлани солодко спали у своїх ліжечках. Дівчинка зухвало відповіла:

— Матусю, я більше не хочу молитися! Бог усе одно не відповідає на мої молитви! У всіх моїх подружок є красиві ляльки Сінді, а мені Ісус не хоче подарувати таку ляльку. Чому, мамо?

— Доню, ми зараз не можемо купити тобі таку дорогу ляльку. Твоїх братиків потрібно готувати до школи, і на це потрібні будуть гроші.

— Я ж не прошу вас з татом купити ляльку. Як ти, матусю, не зрозумієш?! Я молюся про неї Ісусу! Наприклад, Олі Сінді подарувала бабуся на День народження, Вірі надіслали родичі з-за кордону. Хіба Ісус їх більше любить, ніж мене?

Мама на хвилину замислилася, потім взяла доньку за руку і повела її до дитячої кімнати. Тут скрізь були іграшки. Вони лежали у великих

картонних коробках, красувалися на шафі або були просто розставлені на підлозі.

— Дивися, як багато у вас іграшок. А ось у затишному ліжечку, яке зробив тато, спить зовсім нова красива лялька. Чим вона гірша за Сінді, Світланко?

— Але, мамо, хіба Ісусу шкода зробити мені такий подарунок?

— Донечко, давай у всьому розберемося. Уяви собі, що десь у далекій країні живе одна маленька дівчинка. У тій країні людям дуже важко живеться. Пекуче проміння сонця висушує не тільки посіви на полях і траву на пасовищах, але й водоймища. І від спраги гинуть тварини.

Дітки там мріють поїсти, і вони не сплять у таких зручних ліжечках, як твоє. Усі свої гроші їхні батьки витрачають на їжу і моляться тільки про те, щоб їхні діти не померли з голоду.

Уяви собі там маленьку дівчинку. Замість красивих іграшок у неї дерев'яні фігурки, які не можна одягнути і причесати. Як ця дівчинка мріє мати хоча б найменшу,

навіть не нову ляльку! А тут ти молишся про Сінді. Як ти думаєш, чиє прохання Господь виконає? Як би сама вчинила?

— Звичайно, я б найкрасивішу ляльку віддала тій дівчинці!

— Ось так і робить Ісус. Часто ми молимося про те, що не відповідає Його волі. Бог не хоче, щоб Його діти були жадібними егоїстами. Він любить, коли ми піклуємося про інших, не поспішаємо ображатися. Подивися, скільки в тебе іграшок! Думаю, доню, тобі слід вибачитися за капризування.

— Добре, мамо, я краще буду молитися, щоб Господь послав іграшки всім бідним дітям, усім, у кого їх немає!

— Такий молитві Господь неодмінно зрадіє, — усміхнулася мати.

Після цієї розмови Світланка із задоволенням гралася своєю лялькою. А трохи пізніше вони разом з матусею віднесли повну коробку іграшок у школу-інтернат для глухих дітей.

Дівчинка добре засвоїла: не можна бути егоїстом.

БУР'ЯНИ МОЖНА ЇСТИ

Кульбаби не завжди є окрасою міського пейзажу. Інколи домовласники вживають багато заходів, щоб позбутися їх. Більшість людей бачить в них звичайний бур'ян, від якого немає жодної користі. Але не всі.

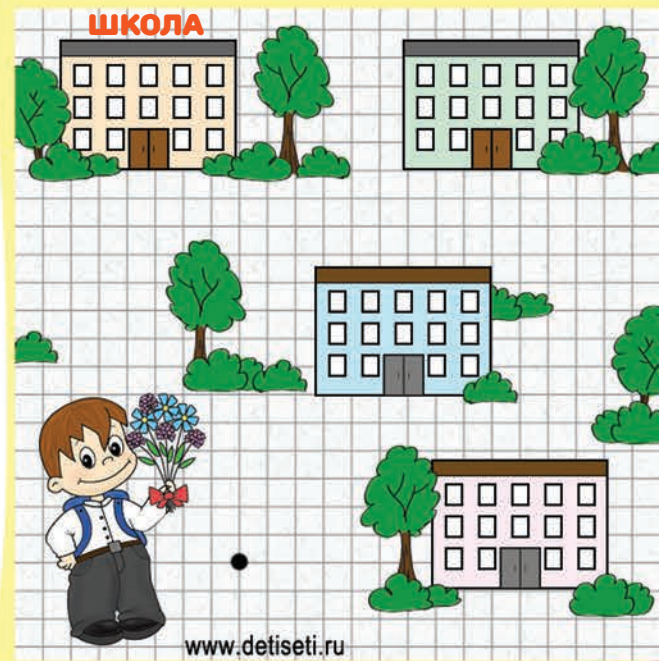
Листя кульбаби містить вітаміни А, С, а також білок, фосфор, залізо, калій, тіамін, рибофлавін, кальцій і магній.

Ботанічна назва кульбаби (*Taraxacum officinale*) означає «спеціальний засіб від розладів». Вона покращує роботу печінки та знижує холестерин і кров'яний тиск. Кульбаба також стимулює роботу сечової системи. Магазини здорової їжі продають сік кульбаби для приготування чаю (одна чайна ложка на одну чашку теплої води).

Уже за 1200 років до нашої ери люди їли кульбаби. Вони були в меню у жителів Європи та Азії протягом тисячоліття.

Бог не поміщає на землі нічого без Свого призначення. Кожна частинка кульбаби їстівна, від листя та квітів до корінців. Дізнайся, як використовувати кульбаби. І потім можеш харчуватися.

Помоги мальчику знайти свою школу.
Начни свій путь с черной точки.

www.detiseti.ru

Проведи линию по клубничке, не выходя за контур.

ДОМАШНЕЕ МОРОЖЕНОЕ

ИНГРЕДИЕНТЫ:

- Клубника
- Киви
- Банан
- Обезжиренный йогурт

ПРИГОТОВЛЕНИЕ:

Фрукты режем, кладем в контейнер и заливаем обезжиренным йогуртом. Можно в стаканчики из-под йогурта залить. Кладем в морозильник на 2-3 часа. Вкусное полезное мороженое готово!

РОСЛИННИЙ СВІТ

Як визначити вік зрубаного дерева?

Нижню серцевину дерева всередині стовбура захищає щільна оболонка. Щовесни над цією оболонкою наростає новий ніжний шар деревини, а потім – знову тверда оболонка; ці шари чергуються у вигляді кілець. Якщо зрубати чи спилати дерево, то на зрізі стовбура можна побачити такі кільця. За їхньою кількістю визначають, скільки років дереву.

Для чого деревам потрібна кора?

Стовбури та гілки всіх дерев повністю вкриті твердим захисним шаром – корою. Найміцнішу та найтовстішу мають дерева, що ростуть у зонах посушливого клімату, адже кора заважає випаровуватися волозі, зберігаючи її всередині стовбура.

Кора для рослин – це як шкіра для тварин і людей: вона захищає організм рослини від пересихання та різних ушкоджень. Якщо дерево втрачає кору, воно засихає та гине.

ОЧЕРЕТ

Очерет – це рослина з довгим і міцним стеблом, яка росте на берегах річок і озер. Мешканці таких місць, де мало дерев, але росте очерет, здавна використовували його з різною метою. Наприклад, перуанські індіанці, що живуть на берегах озера Тітікака, донині виготовляють з очерету покрівлі для своїх будинків, плоти й човни, циновки й кошики.

Як тримається на воді водяна лілія?

Водяна лілія – це дуже гарна рослина, яка поширена в прісних водоймищах: в озерах і річках із повільною течією. Водяні лілії зустрічаються в багатьох районах нашої планети, але дуже багато їх у Південній Америці.

Квітки цієї лілії ростуть завжди окремо, вони дуже великі та красиві. Рослина має довге стебло, розміщене під водою, та могутнє коріння, яким прикріплюється до дна. Листя й квітки латаття плавають на поверхні води, оскільки їхні тканини утворені специфічними клітинами, цілком заповненими повітрям (схожі на маленькі пухирці). Завдяки цим пухирцям листя водяної лілії дуже легко й не тоне у воді. Крім того, повітря з пухирців проникає в стебло рослини та збагачує його киснем і вуглекислим газом, необхідним для життя.

Найбільша квітка світу

Найбільша квітка у світі має назву Рафлезія Арнольда. Цей вид рафлезій поширений лише на острові Суматра. Коли квітка цілком розкривається, її діаметр дорівнює метру. Рафлезія Арнольда не має листочків, тому не може здійснювати фотосинтез. Вона існує завдяки поживним речовинам, що видобуває з коренів в'юнків рослин, які ростуть поруч. Рафлезія росте просто на землі, її запах схожий на сморід зіпсованого м'яса. Цей запах вкрай неприємний для людини, але він приваблює мух, які запилюють квітку.

Свою назвою Рафлезія Арнольда завдячує вченим, які відкрили її (їхні прізвища Раффлз і Арнольд).

Чи є квіти в пустелі?

Однією з особливостей рослин пустелі є здатність швидко розмножуватися. Після одного-двох дощів серед пісків з'являються квіти. Більшість із них цвіте лише протягом одного дня. Проте перш ніж квітка засохне, вона встигає сформувати велику кількість насіння. Частина насіння, яка потрапляє у сприятливі умови, проростає.

Наприклад, американська агава виростає на 15 сантиметрів заввишки, зацвітає під час дощу й одразу утворює насіння. Деякі види кактусів мають дуже великі та яскраві квіти, які ростуть просто зі стебла й не мають чашечки.

Колір та запах квітів

Колір та запах квітів допомагає рослинам привабити комах. Ті сідають на віночок квітки, дотикаються до тичинок, і пилок прилипає до їхнього тіла, крил і лапок. Перелітаючи потім на іншу квітку, вони переносять пилок.

Головними запилювачами квітів є бджоли. Бджоли збирають із квіток нектар, потім перетворюють його на мед. Вони працюють безупинно, перелітаючи з квітки на квітку, тому навіть одна бджола здатна запилювати дуже багато квітів. Окрім того, бджола має волохате черевце й лапки, тож пилок добре пристає до них.

Веселый English

TRANSPORT Транспорт

самолет
PLANE
[плэйн]

поезд
TRAIN
[трэйн]

TASK 1

Read and remember new words.
Прочти и запомни слова.

автобус
BUS
[бас]

машина
CAR
[ка:]

корабль
SHIP
[шип]

метро
SUBWAY
[саввэй]

мотоцикл
MOTORCYCLE
[моутоса:йкл]

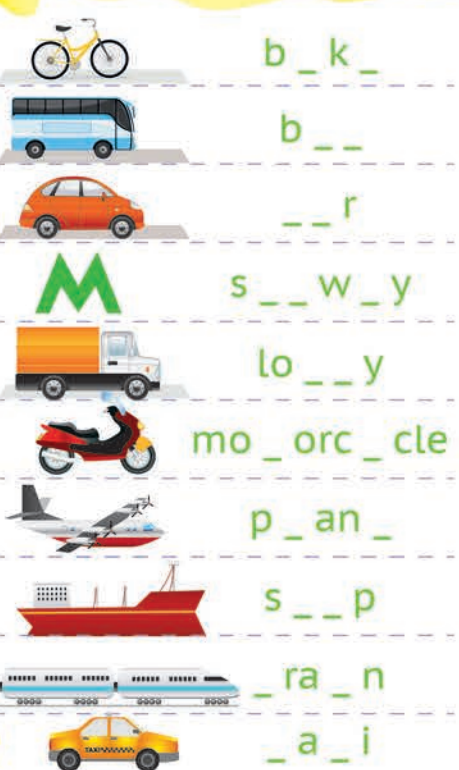
велосипед
BIKE
[байк]

грузовик
LORRY
[ло:ри]

такси
TAXI
[тэ:кси]

TASK 2

Write the missing letters.
Впиши недостающие буквы.

TASK 3

Do the crossword. Реши кроссворд.

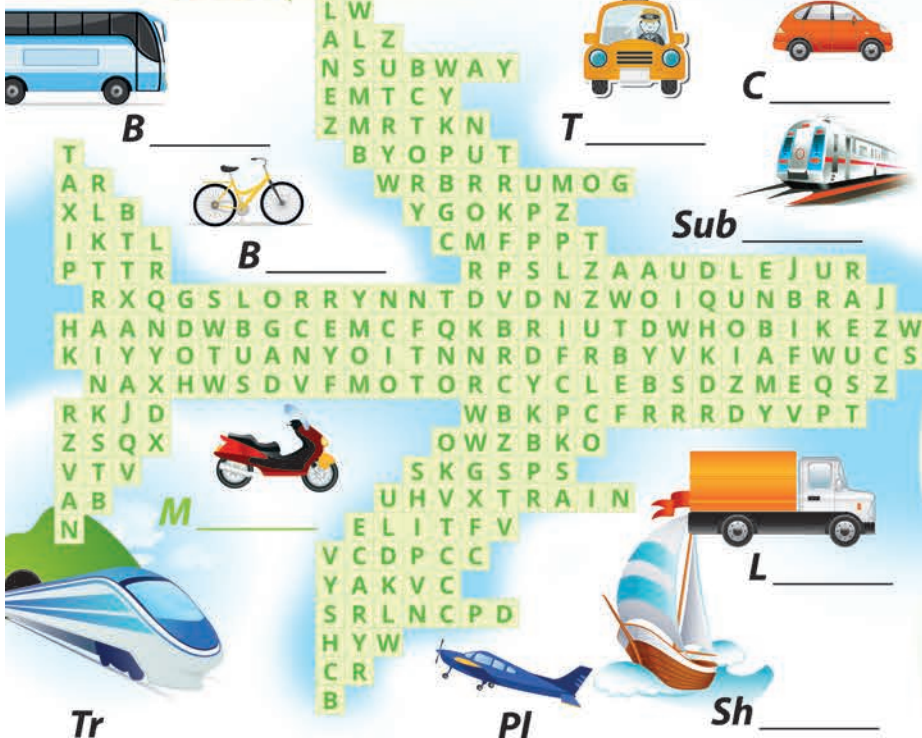
ACROSS

DOWN

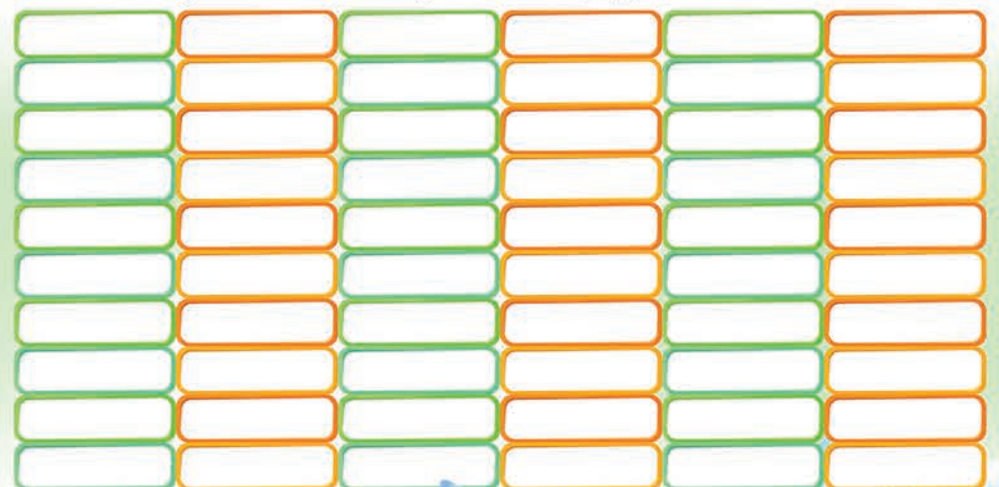
TASK 4

Write down the words. Try to find them.
Составь слова, попробуй найти их.

TASK 5

Жители твоего города тоже передвигаются с помощью разных видов транспорта. Отправляясь на прогулку, возьми с собой этот листик и закрашивай по ячейке каждый раз, когда увидишь один из нижеуказанных видов транспорта. В конце дня ты узнаешь, как любят путешествовать люди в твоем городе.

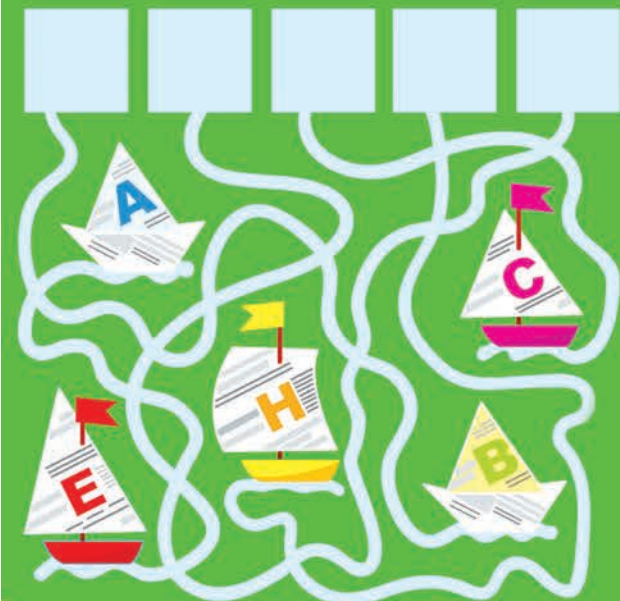

What mean of transportation do you like most of all? Write down. А каким видом транспорта ТЕБЕ больше всего нравится путешествовать? **Запиши ответ.**

I like to travel by _____.

БУМАЖНЫЕ КОРАБЛИКИ

Доведи каждый кораблик с буквой до своего квадрата и прочитай слово.

ЛАБИРИНТ

Доберись до клубнички в этом квадратном лабиринте.

Обведи всі об'єкти з однаковою кількістю точок.

Подбери к каждому из этих слов пару по рифме.

Незабываемый День рождения

Розалин Шмуц

За неделю до своего Дня рождения Эрик получил письмо от дяди Дона. Помимо записки в конверте находился чек, номиналом в 3 доллара. А в письме было написано: «Дорогой Эрик! Ты становишься старше, и я хочу, чтобы ты учился правильно распоряжаться средствами. На деньги, которые я выслал, постарайся приобрести что-нибудь стоящее. Если же ты потратишь деньги на ерунду, то и мой подарок тебе будет таким же незначительным. Все зависит от тебя. До скорой встречи. Дядя Дон».

— Взгляни на это, — Эрик протянул записку своей младшей сестре, Бекки. — Как насчет того, чтобы пройтись со мной по магазинам в пятницу? Поможешь мне выбрать подарок.

— Думаю, это будет весело, — улыбнулась девочка. — Но ведь до пятницы еще целых три дня. Так долго ждать!

— Не так уж долго, — возразил брат. — Кроме того, мне нужно сперва все хорошенько обдумать, чтобы не попасть впросак.

— Согласен, будет непросто. Важно, чтобы наши с дядей взгляды совпали.

Весь день Эрик размышлял. После ужина мальчик составил список вещей, которые он сможет приобрести за 3 доллара: новую сборную модель самолета, фару для своего велосипеда, машинку, набор для игры в бейсбол.

— Ты уже принял решение? — в четверг утром поинтересовалась Бекки, когда они вместе шли в школу.

— Пока нет, — вздохнул Эрик. — Сперва завтра приценимся, а уж тогда я решу.

— Я рада, что мы пойдем туда не сегодня. У меня что-то першит горло.

К тому времени, как закончились уроки, Бекки стало хуже.

— Твой голос сделался смешным, — заметил Эрик по дороге домой.

— Завтра в школу ты не пойдешь, — осмотрев горло Бекки, заключила мама. — Думаю, тебе лучше всего лечь в постель.

— Но как же наш поход по магазинам? — вздохнул Эрик.

— Поживем — увидим, — спокойно произнесла мама. — Возможно, к тому времени ей станет намного лучше.

Но лучше не стало. Напротив, к утру голос Бекки сделался еще более хриплым. Девочку лихорадило. Эрик понимал, что сестра никак не сможет пойти вместе с ним, поэтому после обеда отправился за подарком сам. Он почти решил купить машинку. В торговом комплексе Эрик заметил огромный постер с изображением гориллы, державшей в руках плакат с надписью: «Никто не посмеет мною помыкать!»

— Я знаю, куда его повесить, — про себя подумал Эрик. — У комода, рядом с моей кроватью, где я смогу видеть его каждый день.

После того как Эрик расплатился и продавщица передала ему свернутый в трубочку плакат, мальчик поспешил домой.

— Эрик, это ты? Подойди ко мне, быстрее, — услышал мальчик.

Оставив плакат на столе, он заглянул в комнату, где возле телефона сидела мама.

— Я жду звонка от доктора, — сказала она. — Бекки стало хуже.

Прежде чем Эрик успел что-либо сказать, раздался телефонный звонок. Звонил доктор, и пока мама разговаривала с ним, мальчик тихонько прошмыгнул в комнату к сестренке. Ее лицо было красным от жара, а светлые локоны обессиленно свисали на лоб и щеки.

— С тобой все в порядке, Бекки? — Эрик коснулся ее руки.

— Просто жарко и хочется пить, — ответила та, — а еще мне хочется встать с постели. Здесь скучно. Можно я встану?

— Еще нет, дорогая, — сказала мама, входя в комнату из коридора. — Доктор считает, что тебе лучше оставаться в постели, пока лихорадка не пройдет.

Услышав это, Бекки заплакала.

— В эти выходные я собиралась сходить в зоомагазин, — всхлипывала она. — Моя подружка хочет сдать туда свою ящерицу, и я хотела бы это увидеть.

— Увидимся позже, сестренка, — крикнул Эрик набегу и махнул рукой.

Со стола мальчик схватил свой новый плакат и вышел из дому. Тихонько прикрыв за собой дверь, он побежал обратно в магазин.

Оказавшись внутри, Эрик быстро оглянулся, ища продавщицу, у которой купил плакат.

— Я даже не распаковывал его, — произнес мальчик, — просто я передумал. Вот товарный чек.

— Вообще-то у нас не принято возвращать плакаты, — ответил продавщица. — Думаю, тебе нужно переговорить с директором магазина.

— Что не так с плакатом? — спросила другая женщина, директор.

— С ним все в порядке, — пояснил Эрик. — Я даже не успел распаковать его. Понимаете, моя сестра заболела и должна лежать в постели. Вместо плаката я хотел бы купить что-нибудь для нее.

— Думаю, с возвратом не будет проблем, — улыбнулась женщина. — Ты уже выбрал для нее подарок?

— Да, — ответил мальчик. — Хочу купить золотую рыбку и маленький аквариум. Бекки сможет наблюдать за ней, пока будет находиться в постели.

— Не хочешь приобрести немного гальки для аквариума? Тебе как раз хватит на аквариум, двух рыбок и гальку. Думаю, твоей сестренке понравится.

— Уверен, — кивнул мальчик.

— Вот, это тебе, — сказал Эрик, возвратившись домой, протягивая подарок сестре.

— Большое спасибо! — улыбнулась Бекки, наблюдая за тем, как мальчик насыпал гальку на дно наполненного водой аквариума и выпустил туда рыбок. Казалось, рыбкам нравился их новый стеклянный дом, и они ве-

село кружили между разноцветными мешками.

— Эрик, я не могу принять это. Ты, должно быть, потратил все деньги, которые тебе подарили на День рождения.

— Почему нет, Бекки? — настаивал мальчик. — Это ведь мои деньги, и я могу распоряжаться ими по своему усмотрению. Я хотел порадовать тебя.

Спустя несколько дней приехал дядя Дон. Узнав, на что Эрик потратил присланные им деньги, он с улыбкой потрепал мальчика по плечу.

— Вижу, ты хорошо распорядился средствами. Теперь отведи меня в магазин, в котором ты купил подарок для Бекки.

Мальчику было приятно от того, что дядя им гордится.

Увидев их, директор магазина узнала Эрика.

— Понравились ли твоей сестре новые питомцы?

— Да, очень.

— А сейчас, — произнес дядя Дон, — мы хотим купить машинку. Это подарок племяннику по случаю его Дня рождения, — пояснил он продавцу.

— В таком случае, возьми также вот это, — с этими словами женщина протянула Эрику свернутый в трубочку плакат.

— Этот День рождения я никогда не забуду, — произнес мальчик, благодаря дядю Дона и директора магазина за их подарки. Дома, сняв с плаката оберточную бумагу, Эрик обнаружил прикрепленную к нему записку следующего содержания: «Извини, но понравившийся тебе плакат с гориллой был продан. Однако, надеюсь, этот тебе также придется по душе».

Мальчик прикрепил плакат. На нем был изображен огромный слон, весело жевавший арахис. Находившаяся внизу надпись гласила: «Благородные поступки способны доставить окружающим огромную радость».

— Это я также никогда не забуду, — подумал Эрик. Затем мальчик отправился в комнату Бекки, чтобы продемонстрировать ей свою машинку.

ОТ ВСЕЙ ДУШИ

Сегодня была Дашина очередь помогать маме в уборке квартиры. Если признаться честно, это был самый нелюбимый Дашин день! Ей очень не нравилась уборка. И она каждый раз старалась сделать это как можно быстрее.

Вот и сегодня, быстро пройдясь с веником по своей комнате, Даша вышла в прихожую. И тут в ее комнату вошла мама.

— Дашенька, иди сюда, я тебе что-то покажу.

Даша подошла к маме, та взяла из ее рук веник и начала выметать из-под Дашиной кровати конфетные обертки, разноцветные бумажки, какие-то пуговицы и другие ненужные мелочи.

Даша покраснела и, недовольно нахмутив брови, молча собрала мусор в совок.

— Знаешь, доченька, если бы ты сделала уборку, как следует, от души, то тебе бы не пришлось краснеть и хмурить брови, — строго сказала мама.

— Ах, мама, да разве уборка — это дело для души?! Я могу от души тебе сыграть красивую мелодию, подарить цветы, поблагодарить, поздравить с Днем рождения. Вот это я понимаю! Это — дела для души, а не веник с ведром!

Даша тоскливо посмотрела на ведро с водой и тряпку, приготовленную для протирания полов.

— Бог любит чистоту и хочет, чтобы мы тоже все содержали в чистоте. Любое дело, за которое беремся, мы должны выполнить добросовестно.

Вечером, когда вся семья собралась за столом, мама достала из духовки аромат-

ную запеканку. Ох, и вкусной она оказалась! А фруктовое пюре с орешками! М-м-м-м! Просто объеденье! Папа не мог удержаться, чтобы не похвалить маму за вкусный ужин.

— А я знаю, почему наша мама так вкусно готовит, — неожиданно сказала Даша, — потому что она любое дело выполняет, как для Иисуса.

Карина, младшая сестричка Даши, подумала и сказала:

— Папа мою кровать тоже делал, как для Иисуса. Она такая удобная и красивая. Ни у кого больше такой нет.

Папа рассмеялся и обнял своих дочурок!

— Я так рад, что мои девочки любят своих родителей и ценят их заботу! — целуя дочерей, сказал папа.

Мама тоже была очень довольна. И ужин удался на славу, и папины слова были приятным подарком.

Ребята, вам, наверное, тоже приятно слышать слова благодарности? Тогда «все делайте от души, как для Господа».

Представьте, если бы все люди так поступали! Сколько было бы вокруг счастливых людей! Вы сели делать уроки? Не забудьте: вы выполняете задания не для учительницы, и не для папы и мамы. Выполните их, как для Господа! Вы помогаете родителям? Делайте эту работу также от всей души. Вы хотите что-то сказать соседу? Погодите минуточку! Вы не забыли, что это — тоже дело, которое нужно сделать от всей души?

Если приложить усилия, такое отношение и поступки станут доброй привычкой, о которой вы никогда не пожалеете!

Обведи птичку со скворечником, не выходя за контуры.

ДОРОЖКИ

ЩЕНОК

Обведи по пунктирной линии рисунок.

Распутай веревочку и прочитай головоломку.

ГРУЗОВИКИ

Загрузите посылки в грузовички так, чтобы все они поместились.

Аліна Кулеба

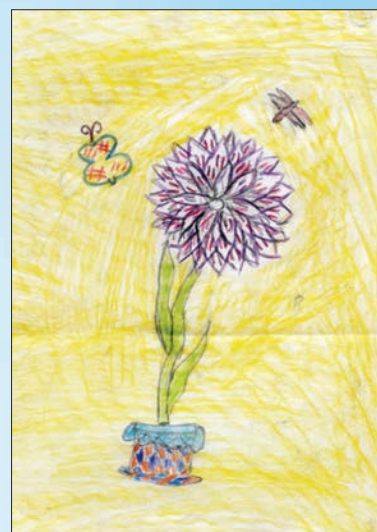
Єлізар Кузьменко

Ольга Галюк

Діана Ковганова

Влада Гурська

Матвій Оліфоренко.

Мар'яна Кулеба

Анна Прокопчук

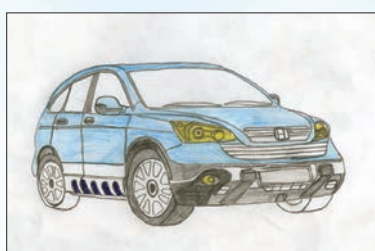
Лідія Колош

Влад Карауш

Заур Ельдаров

Азал Ельдаров

Юлія Бобонич

Григорій Шевченко

Робота без підпису

Норе.UA

ВА МАЛЮКИ

11:00 неділя

Відкрий світ захоплюючих історій разом з нами!

ВАРТО ДИВИТИСЬ

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

Настя і Сабріна Добрі

Б. Чиняков

Настя Балинська

Анастасія Тарасевич

Назар Кравченко

Софія Балинська

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

«Джерело життя»
ДЖ
Християнське видавництво

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Сміль
Над номером працювали:
Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

